

NOVADI ZAĻO

Burtnieku ezers platības ziņā ir ceturtais lielākais ezers Latvijā, tā garums ir 13,3 kilometri, vidējais dzīlums – 2,9 metri. Ezers izsenis bijis starp makšķernieku iecienītākajām copes vietām, jo ezerā konstatētas 20 zivju sugas, starp kurām makšķernieku gaidītākās trofejas, protams, ir līdakas un īpaši jau zandarti. Tomēr Burtnieka apsaimniekošana allaž ir bijis visai sarežģīts un dažādu interešu pārpilns process.

Latvijas jaunāko laiku vēturē ezeru kopš 1992. gada pārvaldīja pašvaldību iestāde "Burtnieku ezera pārvalde", kas 2004. gadā pēc reorganizācijas pārtapa par aģentūru. No 2006. gada līdz pirmajai pašvaldību reformai 2009. gadā darbojās SIA "Burtnieku ezera pārvalde", pēc tās likvidēšanas par Burtnieku atbildēja Burtnieku novada pašvaldības Dabas resursu pārvalde. Kopš 2012. gada Burtnieks atrodas vietējās pašvaldības – vispirms Burtnieku novada, bet kopš 2021. gada jaunā Valmieras novada – valdījumā, tāpēc par to, ko Burtnieku ezera apsaimniekošanā iecerēts darīt turpmāk, vaicājām Valmieras novada pašvaldības vecākajai vides speciāliste EVIJA OZOLAI.

- Kāda bija situācija ezera apsaimniekošanā, kad to pērn vasar pārņēma jaunais Valmieras novads?

– Tobrīd Zemkopības ministrija un VARAM bija iesniegti priekšlikumi par pilnīgu rūpnieciskās zvejas aizliegšanu Burtnieku ezerā, tomēr ministrijas uzskata-

Valmieras novada pašvaldības vecākā vides speciāliste Evija Ozola uzskata, ka zandartu mazuļi Burtnieku ezerā vairs nav jāielaiž, to apliecinājusi arī zinātniskā zveja.

tīja, ka nav pietiekama pamata šādam solim. Jau 29. jūlijā Valmieras novada dome lēma par turpmāko ezera apsaimniekošanu. Pašvaldības lēmums noteica, ka Burtnieka zandarts turpmāk tiek veidots kā tāds ekskluzīvs zīmols, rūpnieciskā zveja aizliegta netiek, taču tiek rosināts mainīt zvejas limitus. Šīs ierosinājums tika ļemts vērā, un jau no šī gada sākuma zvejnieki Burtnieku ezerā ir vien ar kilometru kopējo tīklu garuma. Samazināti arī plēsīgo zivju nozvejas limiti: zandartam no 24 tonnām uz 10 tonnām, bet līdakai – no 12 tonnām uz 4 tonnām. Kopējais gada nozvejas limits – 49 tonnas – gan netika mainīts, lai veicinātu balto zivju pastiprinātu nozveju, jo balto zivju ezerā joprojām ir par daudz, un tuvākajā laikā tur nekas nemainīsies. Šis ir pirms solis celā uz balto zivju samazi-

Ezeru apsaimniekot NAV VIEGLI

Pērn padzījināts un nedaudz arī paplašināts tā sauktais Matīšu peldētavas kanāls, kur gan laivu nomas bāze "Asari", gan arī viena no Burtnieka tūristu pontonlaivas "Made Marija" pieturvietām. Šeit ierīkota arī oficiāla lomu svēšanas vieta ezera zvejniekiem.

nāšanu Burtniekā.

- Kā Burtnieka zandarts kļūs par zīmolu?

– Šobrīd jau ir apstiprināts Zivju fonda projekts, strādājam pie šī zīmola izveides un pilnveidošanas, kā arī vācam vēsturisko informāciju un analizējam piegāžu ķedes.

- Kādi ir secinājumi par piegāžu ķēdēm?

– Skatāmies, kur zvejnieki šobrīd realizē Burtniekā nozvejotos zandartus. Virzāmies uz to, lai palīdzētu viņiem zivis realizēt uz vietas. Lielākoties restorāniem, kur zandartu, protams, pārdomod par lielāku cenu. Taču tam ir pamatojums, jo šis ir īpašais Burtnieka zandarts, kuru nekur citur neatradīsiet. Uzskatām, ka Burtnieka zandartam vajadzētu vairāk palikt tepat Vidzemē un vispirms jau Valmieras novadā. Līdz gada beigām plānots, ka zī-

mols jau būs pietiekami spēcīgi nostiprināts, lai mēs "Burtnieka zandartu" varētu reģistrēt un nostiprināt Eiropas Savienībā līdzīgi, kā tas jau izdarīts ar "Carnikavas nēģiem".

- Vai plānots arī papildināt zandartu populāciju Burtniekā, ielaižot mazuļus?

– Šajā sakarā zinātnieki gan no institūta "Bior", gan no Matīsa Žagara SIA "Saldūdeņu risinājumi" vēl aizvien nav mainījuši savas domas un nerēdz pamatu mākslīgai zandartu pavairošanai Burtniekā. Arī es, aizpēri piedaloties zinātniskajā zvejā, pārliecīnājos, ka zandartu mazuļu ezerā ir ļoti daudz.

- Par rūpniecisko zveju skaidrs, bet vai ir izmaiņas arī makšķerēšanas noteikumos Burtniekā?

– Viens no pirmajiem uzdevumiem jaunajā novadā bija tieši

"Makšķerēšanas nolikuma" pārskatīšana. Saņēmām vairākus priekšlikumus kā pasargāt plēsīgo zivju sugas, bija arī vairākas sanāksmes kopā ar makšķerniekiem. Vienojāmies, ka plēsīgo zivju aizsardzībai Burtniekā tiek ieliktais vēl pāris jaunas lieguma vietas zandartu nārsta laikā. Tāpat no šī gada esam pilnībā pārgājuši uz makšķerēšanas licencu realizēšanu tikai elektroniski vietnē manacope.lv.

- Kādi darbi šogad plānoti Burtniekā?

– Makšķerniekiem domātās infrastruktūras uzlabošanai šogad iecerēta Burtnieku lielā centra kanāla tīrīšana, jo pati kanāla mute šobrīd palikusi diezgan sekla. Pērn tika iztīrīti mazie kanāli Burtnieku centrā, nopietni darbi tikai veikti arī Matīšu kanāla padzījināšanā. Gan Matīšu, gan arī Burtnieku centra kanālā šogad plānots uzstādīt papildus laivu piesaistes vietas. Pamazām atdzīvojas arī laivu bāze Vecatē, kur ir viens no diviem (vēl arī Burtnieku centra kanālā) betona slīpiem laivu ielašanai ezerā. Vēl laivas ielaist ūdenī iespējams arī Matīšu kanālā un "Silzemeju" pludmalē.

- Un kā veicas ar kontroli?

– Ja iepriekš ezerā bija tikai viens inspektors, tad šobrīd visā Valmieras novadā ir četri inspektori, protams, arī Burtniekam tad paliek vairāk jaudas. Par kārtību ezerā gādā arī ļoti tālredzīgas novērošanas kameras, kuras nu jau uzstādītas visās publiskajās vietās.

Ihtiologs, zivkopis, Burtnieku ezera pārvaldes bijušais vadītājs ROLANDS RĀKINS:

Vistu, lai tā dētu olas, ir jābaro. Jā, pašvaldība strādāja pie infrastruktūras sakārtotības ap ezeru un vēl visu ko labu darīja, arī "Silzemeju" dambi sataisīja. Bet nerūpējās, lai ezerā būtu plēsīgas zivis, ne tikai baltās vien. Ľoti liela kļūda, ka novadā visu šo laiku nebija īsta kontakta ne ar makšķerniekiem, ne ar zvejniekiem. Vajadzēja ar viņiem vairāk runāt, nevis akli klausīt tikai pētnieku ieteikumiem. Turīgais Burtnieku novads, kurš tagad ietilpst Valmieras novadā, ir trīsreiz samaksājis pa 10 tūkstošiem eiro pētījuma veicējiem, kas izdarījuši, manuprāt, galīgi nepareizus secinājumus par ezerā notiekošo. 2006. gadā, kad sāku strādāt Burtnieku ezera pārvaldē, "Bior" teica, ka vajag zivis ezerā laist iekšā, bet tagad "Saldūdeņu risinājumi" to nez kāpēc darīt neiesaka. Uzskatu, ka Burtnieka

katru gadu – nu vismaz tagad divus vai pat trīs gadus pēc kārtas obligāti – būtu jāielaiž 20 tūkstoši līdaku mazuļu.

Mana pārliecība ir, ka rūpnieciski zivis ir jāzvejo ar murgiem un tīkliem, ziemā jāsamazina tīklu acis, bet vasarā to nedrīkst darīt, jo zivis tīkla nokaras un nomirst. Valmieras, Cēsu un citos tirgos ļoti labprāt iegādājas zivis. Pirms gadiem desmit pēc parastām raudām gara rinda stāvēja! Tas ir ļoti svarīgi, un tagad baltās zivis ezerā ir! Tikai jādomā, kā tās līdz tirgum dabūt. Ir labi, ka rūpnieciskie zvejnieki Burtniekā gādā delikateses restorāniem, bet to drauz taču arī jāņem. Bet balto zivī jau viņi neņem, tikai zandartu un līdaku. Un vēl lielo breksi, kurš pirms trim gadiem Burtniekā izsprāga.

"Bior" pētnieki apstiprinājuši, ka Burtniekā zivīm ir trīs slimības (zaunās, zem zvīņām un lenteņi).

Jo ezerā jau nav plēsēju! Nav kas noēd un trenkā baltās zivis, ja plēsējus visu laiku nokāš makšķernieki un zvejnieki. Nav jau māksla lielos Latvijas spiningošanas mačus Burtniekā uztaisīt maijā, kad gandrīz katrā trešajā metienā galā līdaka. Jātaisa jūnijā vai jūlijā, un arī tad, ja noķertas zivis laiž valā, jo profesionāli patiesībā paņem diezgan lielu daļu plēsīgo zivju.

Latvijas vides aizsardzības fonds

Materiāls tapis ar Latvijas Vides aizsardzības fonda finansiālu atbalstu. Par publīkātu saturu atbild SIA „Kurzemes Vārds“ un regionālās izdevniecības